

радостъ посрѣштали Крума. Той, на 22-й юниша 813 год., навдиль на византийци ти при Одринъ; оставиль брата си Цока съ войска да обетъша градъ тъ, а самъ заминаль за Цариградъ и го обиколилъ. На полана та при Златни ти врата (сега једикулелеръ-капуса), той първень си направиль језически ти обреди, прѣдъ всички ти цариградци, послѣ се омиль на морјето, поръсилъ войска та си съ вода и, съ викъ на войници ти, прѣминаль съ голѣма слава прѣзъ голѣма навалица жени, които му се покланали и го хвалили до небеса. Слѣдъ това се заловиль да обетъша градъ тъ и го обиколилъ съ окопъ; нъ видѣль, че тоа пѣть неште да може да приземе Цариградъ, та зель да се прѣговаря: той понекаль отъ византийский царь даване, много скъши дрѣхи, нѣколко отбрани моми, и да си побие коше то прѣдъ златни ти врата на Цариградъ. А за да свържатъ миръ, Крумъ отишль, споредъ сговоръ тъ имъ, при црѣква та Свети Врачъ, извънъ градъ тъ, безъ оружје съ четворица другаре, слѣзль отъ конь тъ си, сѣдналь на зема та и зель да се прѣпира съ пълномоштници ти. Внукъ му му държалъ конь тъ. Тамъ наоколо имало скрити войници, които тутакси некочили и налѣтѣли на Крума да го убинатъ. Крумъ приетигналь да јахне конь тъ си и побѣгналь, нъ други ти загинали. Тогава българе ти се јадосали много, та оплѣнили и изгорили всечко, што имало извънъ градъ тъ, каквото: црѣкви, царюви дворева, кѣшти, корабје и много други сгради; робје ти удушили, и съ голѣмъ обиръ си отишли. Крумъ занесль съ себе си въ България мѣдний лъвъ, што украшаваль циркъ тъ, хидрийский драконъ и нѣ добрити статуи, съ които била накичена околностъ та на Цариградъ. Той развалиль всички ти градове около Цариградъ, призель Одринъ, и вдигналь оттамъ много словѣне, та ги прѣселиль въ България. Казоватъ, прѣселниците били до 10.000 души. Между тѣхъ били и Одринский владика и бѣднители родители на прочутий послѣ византийский царь Василий Македонѣнинъ, когото тогава завели дѣте. Крумъ даль волна на тиа прѣселници да си избиратъ сами начелници, а владиката имъ дору проповѣдалъ свободно Христово то име на българе ти.

Между това Крумъ се готвилъ за ново нападение. Той мислилъ тоа пѣть да налѣти на византийци ти съ всечка та си сила и да приземе Цариградъ. Той събраль страшна войска, повикаль аваре ти, довелъ войска отъ всечка Славиния (спр. отъ всечки ти подвластни словѣне), и нагласиль всеакакви обетъшни